

Три мѣсеци не бѣхъ ся еще минъли и Вилхелмъ поднеслъ на Магдалиня Обри благозвучното си име и извѣстныйтъ намъ чифликъ на Малкятъ Кулж. А разумѣва ся че всичко това ся и приело.

И тъй Магдалина Обри стаишла господжа де Шамбардъ, но свърѣменно съ тѣзи жеиж вѣзла и всяка злочестина въ домътъ на злочестыйтъ Вилхелма. Гордость, смущенія, невѣздържаніе, ненаситность на всякъкавъ видъ удоволствія и сладострастія ; съ едиж рѣчь Магдалина имаше всичкытъ недостаткы и пороцы, а Вилхелмъ, и отъ слабость на характера и отъ любовьтъ си къмъ неѣ не ся ни опываше да туря прѣградъ на діаволскытъ ѣ пожеланія.

Ничтожныйтъ чифликъ на Малкятъ Кулж ся заложилъ така си и постепенно си омѣва радствѣ отъ него.

Между това Магдалина става непразна и ражда момиче, което кръстили Янкъ. До ражданіето на туй дѣте, никакъ не повлияло врѣзъ доишѣ навикновенія на майкѣ си.

А Вилхелмъ ся съсна съсѣмъ; отъ всичкытъ му имущества не му оставаше вече освѣнъ къщата му и една малка пенсія отъ царскятъ хазна.

Животътъ му стаиж свършено весносель.

Всякой день Магдалина му ся караи и гадяше го гѣрчи-во и съ нечутъ устрьмность за изгубваніето на малкото му имущество и за тѣзи сиромашіиж, за което сама пакъ причина бѣше тѣя.

Повѣденіето ѣ нарани смъртно сърцето на Вилхелма, който и умрѣлъ отъ жалость.

Вдовицата му бѣше еще млада и хубавица ; не бѣ лише на отъ срѣдства, и толкозь пѣвече, понеже тѣя не ся дръпваше назадъ испрѣтъ нищо за да искара пары, и ако до сега не бѣше направила иѣкое злодѣланіе, то произлѣзваше безъ сумненіе отъ това дѣто че не бѣше ѣ ся прѣдставялъ случай.

(ПОТАЙНОС. на ЦАРСК. ПАЛ.)